

ZALÁN TIBOR

Dani, avagy kaland a nagy családerdőben

- B Á B J Á T É K -

Dani – intézetes kisfiú
Holdherceg
Gombol – jószágmanó
Rombol – gonoszságmanó
Pentaton – békességmanó
Kakofon – békétlenségmanó
Böffentő Sárkány
Elektromos Sziporkahiéna
Szív (nem jelenik meg bábként)
Családkötő Tündér
Családrontó Tündér
Holdparipa
Nevelőtanár

1. kép – gyermekotthon

Lefekvés előtti hangok egy nevelőintézeti hálósobában, ahol alsó tagozatos kisfiúk vannak. A gyerekhangok közé időnként felnőttek felszólításai szűrődnek, „*tessék már lefeküdni*”, „*igyekezzünk azzal a mosdással*”, „*reggel, persze, majd nem akaródzik felkelni*”. Lassan elcsendesedik a hálóterem. Esti imát mondanak. Dani kétségbeesetten ellenimába fog, neki nincs anyja, nincs testvére, nincs senkije, úgy érzi, még ez Isten sem segíti.

NEVELŐTANÁR Mindenki mondja el magában az esti imát!

Imaszerű morgás a hálóteremben. Dani is hozzákezd az esti imájához.

DANI Te Istened, rossz Istened, nem csukódik be a szemem, a tiéd sincs nyitva, anyád, amíg alszom ne nézz le rám! (*Hosszabb szünet.*) Ne vigyázz a szüleimre... sem az én kistestvéremre... (*Röhögni kezd.*)

ÁGYSZOMSZÉD1 Maradj már, megint nem lehet tőled aludni!

ÁGYSZOMSZÉD2 Egyfolytában hőzöng, aztán meg nyarvog, ha elkenjük a száját!

- ÁGYSZOMSZÉD3 Biztos azért ilyen hülye ez a Dani, mert nincsenek is szülei neki... Egy látogatásra sem jöttek még el hozzá...
- ÁGYSZOMSZÉD2 Akkor meg minek vartyog, ha nincsenek is neki... szülei se? Az apja meg már meg is halt...
- ÁGYSZOMSZÉD3 Úgy adták be már az előző intézetbe is, hogy nem is ismerte őket. Még szopósbaba volt.
- ÁGYSZOMSZÉD1 Honnan tudod te meg?
- ÁGYSZOMSZÉD3 Tudom. A nevelő mondta. Tök lelelencgyerek, még intézeti-sebb, mint mi. Fogták, és kirakták egy kuka mellé... honnan tudták egyből, hogy oda való...?
- ÁGYSZOMSZÉD1 Bennünket haza fognak vinni a szüleink, ha felnövünk. Ezt meg nem, felnőttként is intézetis marad. Itt fog elrohadni.
- DANI Nem igaz! Nekem vannak szüleim... Meg kistestvérkéim... És ha megnövök, engem is haza fognak vinni! Lehet, hogy már előbb is. Szemetek vagytok!
- ÁGYSZOMSZÉD1 Befogod a szádat, vagy akarsz egyet, kölkök...?
- DANI Nagy a pofátok, de egyszer megnövök majd én is...
- ÁGYSZOMSZÉD3 Adjunk a kis szarosnak, tanulja meg, hogy nincs visszafafázás a nagyobbaknak!
- ÁGYSZOMSZÉD1 Gyertek, adjunk neki. Ez még imádkozni se szokott rendesen!

Verekedés zaj, aztán sírás átszivárgása a hangokon. Belép egy nevelőtanárr. Hirtelen elcsendesedik minden.

- TANÁR Ki volt az? Halljam, ki hangoskodott itt az előbb? Senki? Ezt nevezem bátorságnak. Gondom lesz rá, hogy reggelig ne felejtsük el a dolgot. Holnap látogatás, manók, de legtöbben meg sem érdemlitek! Akihez nem érkezik senki, jön velem a kertbe, falevelet takarítani, hogy ne unatkozzon. Ha meg nem lesz azonnal kuss, akkor azt is viszem falevelet szedni, akit beszéden kapok, akár jönnek hozzá, akár nem.
- HANGOK Akkor csönd legyen! Fogjátok már be! Én látni akarom anyukámat! Beverem a pofáját annak, aki nem hagyja abba...
- DANI Holnap látogatás... És hozzám megint nem jön senki... Mehetek falevelet takarítani a kertbe ezzel a görénnyel... Lehet, hogy nem tudja az anyukám, hogy itt vagyok... és keres, és nem talál... lehet, hogy el sem viszi neki soha a Mikulás a leveleimet... de hát az anyukák se? Ezt már nem hiszem. Füttyülök rád, anya, lehet, hogy nem is vagy, ne is gyere, ne is próbálj meglátogatni, füttyülök rád, hallod? *(Füttyülni kezd.)*
- ÁGYSZOMSZÉD1 Megint kezded, te kis szaros? Nem volt még elég? Miattad mehetünk majd falevelet kaparászni... Azért, mert nincsen

DANI apád, meg nem látogat az anyád, nekünk még van... és látogat... Akarod, hogy megint elverjünk? Nem volt még elég? Befejeztem. Elég volt. Éppen elég volt.

Az ablak párkányán megjelenik Holdherceg, Dani megijed tőle.

DANI Jaj! De megijedtem!
HOLDHERCEG Mitől ijedtél meg, Dani?
DANI Éppen tőled. Felnézek, és itt ülsz az ablakpárkányomon. Hogy kerültél ide... ilyenkor?
HOLDHERCEG Leszánkáztam hozzád egy holdsugáron. Ilyenkor van fent az égben a hold.
DANI Holdsugáron? Nekem te csak ne mesélj! A végén még azt fogod belém dumálni, hogy az égben laksz!
HOLDHERCEG Igen. Ott lakom. Az égben.
DANI Akkor neked kétszer is nagyon jó. Egyszer, mert az égben laksz, és egyszer, mert nincsen eszed, hogy ilyeneket beszélsz.
HOLDHERCEG Így is lehet mondani.
DANI Elárulod végre, hogy ki vagy?
HOLDHERCEG Hm! Csak nézz végig rajtam. Na, nézz meg jobban! Ezüst a hajam, ezüst a szakállam, ezüst a ruhám, még a por is ezüst az ezüstcsizmámon. Hát ezek után sem esett le a tantusz? Én vagyok a Holdherceg, te mafla. Ne mondd már, hogy még soha nem olvastál rólam?
DANI Miféle Holdherceg? Öregem, én még nem olvastam rólad soha. Légy erős, én nem szoktam olvasni. És most hiába várod, nem ígérem meg, hogy ezentúl szokok. Nem szokok. Minek olvassak? Az a sok könyv csak mind hazugság... Nem dőlök be egynek sem. Egyébként, tényleg hozzám jöttél? Mit bólogatsz annyira? Hiszi a piszi, hogy hozzám.
HOLDHERCEG Hiába próbálsz utálatoskodni, hozzád jöttem. Meghallottam odafönt, hogy sírsz.
DANI Én? Te engem összetévesztesz valakivel. Én aztán nem sírtam... Na jó... Legfeljebb... csöndben egy kicsit... annyira csöndben, hogy senki nem hallhatta meg... úgyhogy, semmi közöd hozzá... hogy ott legbelül volt sírás... egy kevéske. Mindenki azt gondolta, hogy röhögök. Én is azt gondoltam... ha jobban meggondolom... tényleg röhögtem...
HOLDHERCEG Én viszont éppen azt hallottam meg, hogy sírsz. Halljuk, miért sírtál?
DANI Már mondtam. Jobban meggondoltam, és rájöttem, hogy röhögtem. Azon röhögtem... hát nem röhejes... képzel, holnap

látogatás van az intézetben, és hozzám megint nem jön el az anyukám. Mondom neked, tiszta röhej! Megszakadok a röhögéstől. Megint nem jön el.

HOLDHERCEG Nem túl humoros, de ha te úgy gondolod... És miért nem jön el?

DANI Nem tudom. Soha nem jött még el. Ez egy ilyen anya. Biztos nem olyan eljövős, mint a többi. Minek is jönne? Hogy hozzon ezt-azt? Nem kell nekem semmi. Megvagyok én a nélkül is, hogy hozna nekem ezt-azt. Van itt mindenem...

HOLDHERCEG Biztos vagyok benne, hogy megvagy. Nem is lenne jó, ha kapnál tőle csokit... Ha megsimogatná a hajadat...

DANI És ha jó lenne? Mit izélsz, mondom, hogy nem szokott eljönni hozzám. Akkor meg, mit izélsz?

HOLDHERCEG Ha ő nem jön hozzád, menj el hozzá te!

DANI Én? Van eszemben! Erre még csak gondolni se akarok... hogy én... magamtól... soha nem jutott volna az eszembe... de, hogy így mondod most... lehet benne valami. Végző soron elmehetnék, de hogyan mehetnék el? Nem tudok kimenni innen. Baromira be vannak zárva az ajtók. Éjszaka van, ember... églakó!

HOLDHERCEG És ha be vannak zárva az ajtók? Akkor menj az ablakon keresztül!

DANI Te megőrültél! Mindjárt láttam, hogy nincs ki a négy ezüst kereked. Nem tűnt még fel, hogy a harmadik emeleten vagyunk?

HOLDHERCEG Ja, hogyha félsz, ne is indulj el!

DANI Na, ne csináld a feszültséget... Biztos lehetsz benne, hogy nem félek. Azért, bocs, ha mégsem szeretnék leperecelni a harmadikról a köveztet! Inkább segítenél, mint hogy hülyeségekre bízatsz!

HOLDHERCEG Mit gondolsz, miért jöttem, ha nem segíteni? Ide nézz!

DANI Jé, ettől hülyét kapok! Két kék holdsugár. De szépek!

HOLDHERCEG Az egyik a tiéd. Neked adom.

DANI Nekem adod? Az enyém? Szóval nekem... Látom, csak átversz. Egyébként, mit kezdjek én egy kék holdsugárral?

HOLDHERCEG Ülj rá, és utazz el rajta valahová.

DANI Üljek rá?

HOLDHERCEG Ülj rá, mondom. Ő lesz a lovad mostantól.

DANI Nem rossz. Saját lovam van, ráadásul kék holdfényből. Egye rák! Kár, hogy ezek a nagy pofájú fickók itt körben nem látják a lovamat. Ráültem. Hova fog vinni?

HOLDHERCEG Ahová menni akarsz.

DANI Nem akarok sehova se menni... Azaz, akarom mondani... na, neked megmondom... az anyukámhoz...

HOLDHERCEG Ha hozzá akarsz menni, akkor az anyukádhoz fog vinni.
DANI Nem jó! Meglátnak útközben a nevelők! Tudod, mi jár itt szökésért? Ne tudd meg!

HOLDHERCEG Ne aggódj, nem látnak meg. Te most láthatatlan vagy.
DANI Nem hiszek neked. Olyan nincs.

HOLDHERCEG Kár. Akkor megyek is.
DANI Várj, próbát teszek. Megcsavarom a fülét ennek a kötözködős Nováknak. Ha tényleg nem lát, akkor nem is tud elverni.

ÁGYSZOMSZÉD2 Ki volt az? Te voltál?
ÁGYSZOMSZÉD1 Dugulj már el, Novák! Mi voltam én?
ÁGYSZOMSZÉD2 Akkor te voltál, piszok!
ÁGYSZOMSZÉD3 Mi a fenét akarsz? Aludj, mert leverek egyet.
ÁGYSZOMSZÉD2 Lehet, hogy csak álmodtam... Mintha valaki megcsavarta volna az orromat. Még fáj is. Na, mindegy. Ilyenek ezek az álmok. Még fáj is... Most meg a lábamra taposott... Én meghülyültem... inkább alszom...

DANI Most már hiszek neked. Nem látott meg egyik sem. Akkor, szép sorban megcsavarom a másik kettő orrát is, amiért az előbb elverték.

HOLDHERCEG Csak csavargasd! Fecsérelj el orrcsavargatásra az időt! Reggelre ugyan vissza kell érned, de te csak csavargasd a többiek orrát.

DANI Igaz is. Majd megcsavarom az övüket később. Na, hogy kell elindulni?

HOLDHERCEG Egyszerű. Csak annyit monddj, hogy indulás. És gondoldj arra, hová szeretnél eljutni!

DANI Ez jó. Indulás... Anyukámhoz! Jaj, már repülünk is... juj, nagyon félek... jaj, hiszen ez olyan jó... nem is hiszem el, repülök... repülök...

Repülnek az éjszakai égben.

*Szálllok, holdsugáron szálllok,
szálllok, anyukámhoz szálllok,
végre én is haza érek,
mindjárt testvéremhez bújok.*

*Szálllok, holdsugáron szálllok,
végre anyukámhoz érek,
szálllok, testvéremhez szálllok,
és majd anyukámhoz bújok.*

DANI Milyen szép innen a világ... És milyen kopár és csúnya ott lenni!

HOLDHERCEG Tévedsz, Dani! A világ lent is szép, csak onnan ezt nehezebb látni.

DANI Élnél te is a gyermekotthonban, majd másként beszélnél.

HOLDHERCEG Igaz. De most törődjünk az utazásoddal! Mindjárt megérkezünk.

DANI De biztos láthatatlan vagyok?

HOLDHERCEG Igen, de...

DANI Mi az, hogy igen, de? Most láthatatlan vagyok, vagy sem?

HOLDHERCEG Az emberek nem láthatnak. De a varázslatos lények, a mesefigurák, mint például én is, látni fognak, és te is látni fogod őket.

DANI Hát közöttünk éltek mindig, ti szépséges árnyalakok, mesefigurák?

HOLDHERCEG Úgy bizony. És néha bele is avatkozunk az életetekbe.

DANI Jót tesztek, vagy rosszat?

HOLDHERCEG Jót is, rosszat is. Az attól függ.

DANI Mitől?

HOLDHERCEG Majd rájössz magadtól is.

DANI Lassul a holdfényparipa. Biztos megéhezett.

HOLDHERCEG Megérkeztünk. Isten áldjon, Dani!

DANI De... na ne... csak nem akarsz magamra hagyni... pont most...

HOLDHERCEG Nekem csak eddig tartott a küldetésem.

DANI Mit kell ilyenkor mondani? Köszönöm... De csöppet sem szép, hogy magamra hagyysz... ebben a helyzetben...

HOLDHERCEG Nem hagylak magadra. Eddig egyedül voltál. Most már tudod, hogy én is veled vagyok, ha nem is leszek melletted mostantól. Boldogulsz te egyedül is. Ha pedig szorult helyzetbe kerülnél, gondolj rám, és kérdezd meg magadban, én mit tennék a helyedben. Na, menj be a házba... bátran.

DANI Hol? Zárva az ajtaja.

HOLDHERCEG Ha láthatatlan vagy, igazi tested sincs. Át tudsz jutni falon, kövön, fán, vízen...

DANI Ha láthatatlan vagyok, igazi testem sincs. Át tudok jutni kövön, falon, vízen, fán... Hát jó, átmegek. Te pedig mehatsz vissza az égbe, ne tátsd itt a szádat! Boldogulok egyedül is... Nem is félek annyira. Át a falon... sikerülni fog. Ó, itt egy igazi család. Egy szép és szomorú asszony ül az asztalnál, biztosan ő az anyám. Csókolom, édesanyám, Dani vagyok, a fiad. Nem hallja. És nem is lát. Megérintem, és nem is érzi. Csak ül, és szomorú. Ne szomorkodj, édesanyám, minden rendbe

fog jönni. És csöppet sem haragszom, hogy nem látogattál meg egyszer sem, mióta az otthonban élek. Nem hallja ezt sem. És nem is lát. Ez a vézna kisgyerek, aki mellette ül, biztosan az öcsém. Szia öcskös! Szerencsés vagy, hogy téged nem dugtak be egy nevelőotthonba! Jobb is így, én vagyok a nagyobb, nekem kell a családot eltartani... mármint azzal, hogy rám nincs gondja anyáknak. Aztán, megbecsülöd-e magadat? Ez se válaszol. Ez se lát. Ez se hall. Ez se érez. Kár... Na, de *az* ki ott? Az a veres orrú, szőrös fülű, gubancos hajjú, görbe lábú, púpos hátú, düledt szemű, rozzant figura? Remélem, nem te vagy az új apukám, kotorék!

CSALÁDI MANÓ Vigyázz a szádra, te kis intézetis! Én a családi manó vagyok. Én vigyázok arra, hogy a családban minden rendben legyen. Takarodj innen, amíg szépen kérlek!

DANI Ez aztán szépen volt kérve. Te vagy a családi manó?

CSALÁDI MANÓ Nem hallasz a füledtől? Én hát. Ki más. Nem látsz a szemedtől? A legpipecebb családi manó vagyok, aki csak családi manó lehet.

DANI Na, Dani, ezt a pöffeteg gombát jól kifogtad... És, ha szabad kérdeznem, miért kell innen eltakarodnom?

CSALÁDI MANÓ Mert nem tartozol a családhoz.

DANI Én anyukám nagyobbik fia vagyok.

CSALÁDI MANÓ Csak voltál. Beadott egy intézetbe. Azóta az intézet az anyukád. Hagyj bennünket békén.

DANI Te tudod, miért adott be az anyukám intézetbe?

CSALÁDI MANÓ Mert én ezt javasoltam neki. Punktum.

DANI Szóval te voltál, te gazember?

CSALÁDI MANÓ Beszélj velem szebben, mert én vagyok a családfő.

DANI Akkor már értem, miért volt ilyen sanyarú eddig az életem. Te tetted tönkre.

CSALÁDI MANÓ Egy családi manó mindig csak jót cselekszik. Legalábbis azt kell cselekednie.

DANI És te meg vagy győződve róla, hogy jót cselekedtél, amikor az anyukámmal bevittél az intézetbe?

CSALÁDI MANÓ Meg én. Nem volt veled gondja, beadott, onnantól kezdve élt, mint hal a vízben.

DANI És soha nem sírt?

CSALÁDI MANÓ Dehogynem. Az elején nagyon sokat sírt. Olyankor hátba vágtam, és abbahagyta.

DANI Te hátba vágtad az anyámat?

CSALÁDI MANÓ Hátba én. Mit böngött annyit utánad.

DANI Nahát, hogy te milyen gonosz és utálatos manó vagy!

CSALÁDI MANÓ Az neked mindegy. Takarodj, mert kikaparom a szemed, megbabonázom a kezed, leszárítom a lábad, kitepkedem a hajad...

DANI Megyek már, megyek. Szia, anyu... kár, hogy nem láttál... szia, öcskös, becsüld meg magad... azért jó, hogy legalább én láthattalak pár pillanatra titeket...

CSALÁDI MANÓ Menj már, mert ha görcsöt küldök mindkét kezedbe, akkor aztán óbégathatsz!

DANI Megyek, megyek...

CSALÁDI MANÓ És vissza se gyere, mert nem felelek magamért! Nekem első a család biztonsága.

DANI Megyek már, ne lökdöss... A család biztonsága... pont neked... engem meg kitoloncolsz a saját családomból... Te nem is vagy családi manó! Te egy gonosz manó vagy! Egy dög!

SAJTÁR BENCE Nem gonosz ő, csak szerencsétlen. Amúgy pedig, dögnek dög.

DANI Ne szólj bele! Ki szólt bele? Hol vagy?

SAJTÁR BENCE Itt vagyok, a lépcső alatt. Én sem jártam jobban, mint te. Én is családtagnak számítottam, de amikor megszülettem, történt valami, és ugyanarra a sorsra jutottam, mint te. Kikergettek a házból, azóta itt kell meghúznom magam a lépcső alatt télen-nyáron.

DANI Szóval, te is egy kivert kutya vagy?

SAJTÁR BENCE Úgy-úgy, még náladnál is kivertebb kutya, illetve, kutyább kivert, mert ugye, születésem szerint kutya lennék, s ha bemutatkozhatom, Sajtáros Bence, törzskönyvezetlen korcshoz van szerencséd.

DANI Én meg Dani vagyok, az intézetis kisgyerek. Azt hiszem, engem sem törzskönyveztek, tehát én is korcs vagyok.

SAJTÁR BENCE Azt gondolom, jobb csillagállásnál te lennél a gazdám. De örülök, hogy megismerhettelek.

DANI Miféle történetről beszéltél az előbb?

SAJTÁR BENCE Szomorú történet, még el sem kezdem, máris könny szökik a szemembe. Ebben a házban nem is olyan régen egy boldog család élt. Te épp akkor születtél meg, mindenki örült neked, még élt az apád is. Én bent laktam a konyhában, minden lehullott falatot én kaptam meg, nekem adták a sütemény szelét, én rágtam el a legszebb csontokat, megkínáltak a húsvéti kocsonya zsírosabb részleteivel...

DANI Talán, ha a részleteket elhagyhatnánk...

SAJTÁR BENCE Igaz is, kissé fecsegő lettem itt a lépcső alatt, nagy magányomban... Csak szólj rám, kicsi gazdám, és én befogom a számat.

- DANI Ne a szád fogd be, Sajtáros Bence, hanem a történetet fogd rövidebbre!
- SAJTÁR BENCE Megpróbálom. Történt, hogy erre utazott a Családtörő Tündér. Betért hozzánk azzal az ürüggyel, hogy nagyon megszemjázott. A mi családi manónk, aki akkor a legszebb és legokosabb és legszeretreméltóbb manó volt szerte a vidéken, nem ismerte föl az ellenséget, adott neki inni cukros vizet, amit nem szabad adni a Családtörő Tündérnek, mert azzal növeled az erejét, de még szállással is ellátta. Éjszaka aztán, a Családtörő Tündér bűbája alá vonta a családi manót, aki reggelre elvadultan ébredt fel, addig szekálta édesanyját, aki nem tudott erről a látogatásról és átváltoztatásról, hogy téged beadott az intézetbe, engem meg kikergetett a ház elé, a lépcső alá.
- DANI És az édesapám? Ő miért nem állt a sarkára?
- SAJTÁR BENCE Akkor már nagyon beteg volt. Nem tehetett semmit, elvette erejét a láz és a betegség.
- DANI Akkor most már mindig így kell ennek lennie? Hogy én az intézetben, te pedig a lépcső alatt, anyukám nem jön a látogatásokra...
- SAJTÁR BENCE Alighanem. Hacsak...
- DANI Hacsak? Mit hacsak! Ki vele, mert megrángatom a füledet!
- SAJTÁR BENCE Csak semmi heveskedés, mondom én magamtól is. A megoldás a Családkötő Tündér. Őt kell megkeresned, ő képes vissza-változtatni a családi manót, és visszaállítani a családok békéjét.
- DANI Hol találok a Családkötő Tündért?
- SAJTÁR BENCE Azt senki sem tudja, de mindenki nagyon szeretné megtudni. Mindenki keresi, de aki megtalálja, olyan boldog lesz a megtalálásától, hogy menten elfelejti, hol kereste, és főleg hol találta meg.
- DANI Bár már ott tartanánk.
- SAJTÁR BENCE Azon felül, van még egy nehezítés. A Családkötő és a Családtörő tündér ugyanott, a Nagy Családerdőben lakik. Az erdő teli van különféle manóval. Egyik manó rosszat cselekszik, a másik meg jót. Sokakat elijesztenek a Családkötő Tündérhez vezető útról... sokakat tévútra vezetnek... elvételük velük a házsámot, szóval, a végén a rossz tündérhez csöngetnek be, és akkor aztán végleg vége a családnak.
- DANI Ha ilyen sokat tudsz, gyere velem, együtt keressük meg a Családkötő Tündért.
- SAJTÁR BENCE Nem lehet. Mindenkinek egyedül kell elindulnia, megkeresni őt, és egyedül kell megtalálnia is.

DANI Jópofa vagy! Egyetlen éjszakám van arra, már annyi sem, hogy megtaláljam, te meg talányokban beszélsz velem. Szégyelld magad, Sajtáros Bence, ezt úgy is mondom, mint a gazdád, hogy szégyellheted magad!

SAJTÁR BENCE Szégyellem is. De azért nem nagyon. Mert tudd meg, én is elindultam valamikor, hogy megkeressem a Családkötő Tündért, de bizony a falu határánál nem jutottam tovább. Ott elfáradtam, meg is éheztem, visszafordultam dolgavégezetlenül. Nem kutyának való feladat a családegyesítés.

DANI Én pedig kutya legyek, ha nem próbálom meg. De hogyan fogjak hozzá a tündér megkereséséhez? Mit is mondott a Holdherceg? Kérdezzem meg magamban, ha bajba kerülök, ő mit tenne a helyemben! Nos, Holdherceg, megkérdem, mit tennél a helyemben?

HOLDHERCEG Hívnam a holdfényparipádat, hiszen kaptál tőlem egyet, felpattannék a hátára, és megmondanám neki, hogy hova menjen.

DANI Igazad van! Kösz a segítséget! Kék holdfényparipa, jelenj meg előttem!

SAJTÁR BENCE Azt a kutyamáját! Micsoda kék ló! És hogy dobrokol! Az én kis gazdám meg felpattan a hátára, huszárok sem ülnék meg egyenesebben a paripájukat! Erre aztán büszke lennék, ha igaziból a gazdám lehetne!

DANI Irány a Családkötő Tündér!

SAJTÁR BENCE Elrepültek. Mintha repülön ülnének. Mármint a kisgazdám. A ló meg szárnyak nélkül repül. Ilyet! Ilyet még nem is láttam, pedig már elég öreg vagyok... Igaz, hogy szárnyas lovat sem. De hát, ha repülni tud, akkor kellene, hogy szárnya legyen... Még ilyet! Kutya legyek, ha értem. Az vagyok. Mégsem értem.

A repülés hangjai.

DANI Derék egy paripa vagy te, már régóta kellett volna nekem. Mennyit csavaroghattam volna éjszakánként... De mennyit! Nézttem volna lent azt a rengeteg fényesség-szentjánosbogarat, meg fény-kígyót, meg fény-kalácsot... Messzire viszel még?

PARIPA Már nem. Hamarosan a Nagy Családerdő széléhez érünk.

DANI Miért csak a széléhez? Azt a parancsot adtam, hogy vigyél egyenesen a Családkötő Tündérhez.

PARIPA Azért csak a széléhez, mert nekünk csak addig szabad menünk. A Nagy Családerdő széléig.

DANI És onnan?
 PARIPA Onnan egyedül kell menned.
 DANI Egy sötét erdőben... nekem... egyedül... keresztül...
 PARIPA Ahogy mondd.
 DANI Össze fogom csinálni magamat a rémülettől.
 PARIPA Még visszafordulhatunk...
 DANI Ne komiszkodj már, hogy fordulnánk vissza! Csak nem fogok megijedni egy sötét erdőtől?
 PARIPA Én is ezt gondolom. Nem lenne szabad megijedned.
 DANI Egy kicsit sem?
 PARIPA Egy kicsit sem.
 DANI Mi az a nagy, fekete, sötét ott a rengeteg földi fény között?
 PARIPA A Nagy Családerdő.
 DANI Ennek fele sem tréfa. Ebben a koromrengetegben kell nekem megtalálnom a Családkötő Tündért?
 PARIPA Ebben.
 DANI De mitől ilyen sötét?
 PARIPA Teli van fénnel. De azokat is meg kell találnod benne.
 DANI Jópofa történet. Nem lenne egyszerűbb, ha a fényeket látnánk csak, és az árnyékokat kellene megkeresnünk?
 PARIPA Biztosan egyszerűbb lenne. De mire mennél vele? Nézd meg, az életben is mindig a fényeket látod, és közben folyton árnyékok közé jutsz. Itt meg fogod becsülni azokat a fényeket, amiket megtalálsz.
 DANI Brrr. Azért egy kicsit lehetne világosabb.
 PARIPA Megérkeztünk.
 DANI Máris? Nem tehetnének még egy kört?
 PARIPA Nem. Hamarosan letelik az éj, és neked még sok dolgod van hajnalig.
 DANI Hát persze. Butaságot mondtam. Köszönöm az utazást. Aztán, ha megint kellesz, kéznél légy ám, mert itt nagyok a távolságok, felétek... ebben az ébrenlét-álomlét világban...
 PARIPA Járj szerencsével, Dani, és a Családkötő Tündért találd meg!
 DANI Azon leszek! Na, menj már... Elment. Jobb is. Nem hallja, hogy vacognak a fogaim... Piszok sötét ez az erdő. Azt sem látom, hol van a bejárata. Belegondolni is rossz, mi vár odabent. Legalább egy elemlámpát hoztam volna! Holdherceg, te hogyan boldogulnál most?
 HOLDHERCEG Elindulnék befelé.
 DANI De nem látok. Nincs nálam elemlámpa.
 HOLDHERCEG Jól csak a szívével lát az ember.
 DANI De szép... ha nincs is sok értelme.

HOLDHERCEG Egy könyvben van benne. Fogadjunk, hogy ezt sem olvastad!
DANI Nem hát. De el fogom olvasni, megígérem... mert tetszik. Úgy látszik, vannak szép könyvek is...

HOLDHERCEG Minden könyv teli van szépséggel, csak meg kell találni bennük...

DANI Tudom, mint a Nagy Családerdőben a fényt... Van mit tanulnom, míg rájövök arra, hogyan működik ez a világ itt, körülöttem. Szóval, hogy is mondtad? Jól csak a szívével lát az ember... Lehet, hogy nekem nincs is szívem... Eddig még soha nem kellett semmire használnom... Nem érdekelt senkit...

HOLDHERCEG Szíve mindenkinek van. Neked is. És azért van, hogy használd.

DANI Hogy kell használni?

HOLDHERCEG Erre magadnak kell rájössz.

DANI Mindent egyedül... Mindenre magamnak kell rájössz...

HOLDHERCEG Miért van ennyire egyedül az ember a világban?

HOLDHERCEG Nincs egyedül. A világ rengeteg dolgot felkínál neki, de ezekért nem mindig elég csak a kezünket kinyújtanunk.

DANI Be is kell mennünk ezért a rengeteg dologért az erdőbe?

HOLDHERCEG Én a helyedben már indulnék is.

Elindul. Az út során mindvégig valamilyen különös zene-zaj-zizegés hallatszik. Egészen addig a pontig, amíg el nem veszíti a hallását.

DANI Indulok is. Na, szívem, világíts, vagy láss valamit, mert máris nekimentem valaminek.

ROMBOL Nekem jöttél.

DANI Attól tartok, igen. Bocsánat, kihez van szerencsém?

ROMBOL Rombol vagyok, az erdei manó. Máris fordulj vissza, mert ha még egy lépést teszel, menten békává változtatlak.

DANI Miért éppen békává, kedves Rombol?

ROMBOL Nem vagyok kedves. Azért békává, mert ez jutott eszembe. Na, fordulsz, vagy átváltoztassalak?

DANI Csak egy kérdésre válaszolj, kedvetlen Rombol!

ROMBOL Ez itt a Nagy Családerdő, nem pedig a tudakozó. Kérsz egy felest, mielőtt békává változtatnának?

DANI Mit? Felest?

ROMBOL Felest.

DANI A feles az a szeszes ital, amit a nagyfiúk szoktak inni, és utána olyan csúnyán lesz ráncos az arcuk tőle?

ROMBOL Az, az. Utána meg elfüstölünk egy spanglit.

DANI Spanglit? Mi az a spangli?

Bereményi Géza

Báger Gusztáv

Zalán Tibor

Huzella Péter

ROMBOL Bagó, te ostoba. Cigaretta.
 DANI Gyerekek nem isznak... meg nem is cigarettáznak...
 ROMBOL De békává változnak. Már mondom is a varázsigt.
 GOMBOL Megállj, Rombol, ne szegd meg az erdő törvényét!
 ROMBOL Már megint itt vagy, te szentfazék Gombol?
 DANI Akárki is vagy, a legjobbkor jöttél!
 GOMBOL Gombol vagyok, az erdei manó.
 DANI Ahogy jobban megnézek benneteket... Hiszen... Ebben a de-
 rengésben nekem úgy tűnik... Teljesen egyformák vagytok.
 GOMBOL Pedig nem. Csak annak látszunk.

A MANÓK ÉNEKE

*Együtt jár a jó a rosszal,
 Együtt tisztaság a kossal,
 Együtt a fény és az árnyék,
 Együtt pusztítás és játék
 S neked választanod kell!*

ROMBOL Én nem vagyok olyan ájtatos vakarcs, mint ez a Gombol itt.
 GOMBOL Ne haragudj rá! Rombol nem szeret senkit, és nem tud örülni
 semminek.
 ROMBOL Nem szeretek senkit. Nem örülök semminek. Na és? Jobb
 neked, aki mindenkit szeret, és aki mindennek örül?
 GOMBOL Nem tudom. Nem vitatkozni jöttem. Ennek a kisfiúnak a sor-
 sáról kell döntenünk, Rombol.
 ROMBOL Békává változtatom, Gombol. Esetleg rókává. Az is lehet, far-
 kassá. Medvévé nem, mert akkor túl sok mézet eszik. Kí-
 gyóvá! Cipőfűzővé!
 DANI És ez miért lesz jó neked?
 ROMBOL Mert így szeretem. Ha rossz vagyok, akkor érzem magam jól.
 Próbáld ki te is! És akkor nem változtatlak békává... rókává...
 farkassá... medvévé nem... kígyóvá... cipőfűzővé...
 GOMBOL Én meg azt mondom, nem változtatod át semmivé, mert én a
 szolgálatomba fogadom.
 ROMBOL Nyavalyás! Csak nem képezed, hogy a szolgálatodba áll?
 DANI Mit kell tennem, ha a szolgálatodba állok?
 ROMBOL Unatkoznod. Gombolnál nem szabad rossznak lenned, vere-
 kedned, pimaszkodnod, csavarognod, meghúzni a lányok
 haját, beverni a fiúk fejét... szóval, semmi olyat nem tehetsz,
 amit a gyerekek megtenni szeretnek. Dög unalom! Állj be in-
 kább hozzám szolgálatra. Ha beállsz, nem változtatlak át sem-

mivé. Rosszalkodhatsz, gonoszkodhatsz, bosszanthatsz másokat...
 GOMBOL Lehet, hogy az én szolgálatomban nem lehet rosszalkodni, de lehet nevetni, örülni mások örömének, segíteni a rászorulókon...
 ROMBOL Látod, dögunalom.
 DANI Nekem tetszik a dolog.
 ROMBOL Ne hülyéskedj már, Dani! Csak nem fogsz megjavulni!
 DANI Azt nem mondtam. De átmenetileg beállnék Gombolhoz, és ha megtetszik, maradok is mellette. Szóval, a teljes megjavulásról is szó lehet... de csak később...
 GOMBOL Nem jó. Nincs átmenetileg. Vagy megjavulsz mindörökre, vagy Rombolhoz csatlakozol.
 ROMBOL Ne legyél megalkuvó! Tudom, hogy rossz gyerek vagy, lerí rólad. Rosszaságkupac.
 DANI Ezt mondja mindenki. Lehet, hogy meg sem tudnék javulni.
 GOMBOL Akkor nekem itt már nincs is dolgom. Gombol eltűnik.
 DANI Eltűnt. De kár. Mintha kicsit elhamarkodta volna a dolgot. Vagy én. Marad a kedvetlen Rombol.
 ROMBOL Te döntöttél. Gondolom, a Családkötő Tündérhez jöttél.
 DANI Kihez máshoz?
 ROMBOL Nem engedlek tovább.
 DANI Hiszen most álltam be hozzád.
 ROMBOL Éppen ez az. Mi a rosszak vagyunk, nekünk csak a Családtörő Tündérhez szabad mennünk.
 DANI Becsaptál!
 ROMBOL Választottál. Most már csináld végig!
 DANI Semmiképpen sem engedsz tovább? Nekem mindenképpen el kell jutnom a Családkötő Tündérhez!
 ROMBOL Adj valamit azért, hogy a jó úton engedjelek tovább!
 DANI Bármit kérhetsz, Rombol, csak hadd menjek.
 ROMBOL Mid van?
 DANI Hát... Itt semmim.
 ROMBOL Az nem sok. Az nekem kimondottan kevés ahhoz, hogy utadra engedjelek.
 DANI Adjam neked a fél karomat, vagy a fél lábamat?
 ROMBOL Nem is vagy te olyan rossz kisfiú. Tetszik a szép kék szemed! Igen, a szemedet akarom!
 DANI Ki akarod venni a szememet? Az nagyon csúnya dolog lenne.
 ROMBOL Nem csinálnék én olyat! A tekintetedet akarom csak, a látásodat.

DANI Sietnem kell. Ha nincs más lehetőség, hogy tovább engedj, rendben. Vedd el a látásomat, a tekintetemet, aztán engedj utamra.

ROMBOL Elvettem.

DANI Nem is fájt. És nem is vettem észre semmit, mert itt sötét van.

ROMBOL Na, látod, nem is kellett neked a látás. Most indulj el, erre, ez az ösvényed.

DANI Nem baj, ha nem köszönöm meg?

ROMBOL Nem hát. Azzal csak megbántanál. Ne jársz szerencsével, Dani!

DANI Ezt azért nem kellett volna, Rombol!

ROMBOL Tűnés, mert meggondolom magam!

DANI Nem látok semmit. Eddig se láttam sokat, nem baj. Nekem aztán beszélhet a holdherceg és a holdparipa fényekről. A fényeknek, attól tartok, lóttek. Mindegy, haladjunk. Csak előre. Jaj... Hupp... Ejnye... Elég kusza erdő ez a Nagy Családerdő. Mindenhol akadály, ledől fa, elszáradt ág, csalán csipkedi a kezem, árok töri ki a lábam... Na, itt, mintha véget érne az ösvény... Aha, mintha itt lenne valami... házfal...

KAKOFON Meg ne mozdulj, mert halál fia vagy! Én vagyok a baltás rém.

DANI Jaj! Ezt elhibáztam. Mindjárt elájulok.

KAKOFON Ne fordulj meg. Persze, tudtam, hogy megfordulsz, ezért mondtam, hogy ne fordulj meg, mert azt akartam, hogy ijedj meg és meg is ijedtél tőlem, mert igen csúnya vagyok, és rettentő, mert hiszen mégis csak én vagyok a baltás rém.

DANI Kérlek, baltás rém, ne bánts engem, nem is látom, hogy csúnya vagy, ugyanis Rombol manó elvette a látásomat, cserébe, hogy idáig eljuthassak. És kérlek, ne emelgesd felém azt a ronda nagy baltádat, amit feltehetően egy baltás rém emelget az áldozata felé, még akkor sem, ha nem látom, mert a tudata is rám hozza a frászt!

KAKOFON Azt akarom a frászt rád hozni.

DANI Ne is, mert én csak egy kisfiú vagyok!

KAKOFON Nem bántalak, ha most azonnal visszafordulsz, és elhagyod a Nagy Családerdőt. Gyerekeknek itt semmi helye nincs. Nem is értem, hogy kerülhettél ide.

DANI De nekem meg kell találnom a Családkötő Tündért... minden áron, érted, bármi áron.

KAKOFON Nem kell megtalálnod azt a felelőtlen fruskát. Csak hókusz-pókuszol, handabandázik, soha nem csinál semmi értelmeset... Eredj nyugodtan haza! Menj, mert...

DANI Nem megyek!

PENTATON Jól válaszoltál! Ne ijedj meg tőle, ő nem is a baltás rém. Az a marhaság csak a filmekben van. Ő Kakofon, a békétlenség-manó.

KAKOFON Miért rontasz el mindent, Pentaton? Ki hívott ide téged, te nyomorult békesség-manó? Ha hagyod, hogy megijeszem, akkor már rég hazaindult volna.

PENTATON De nem hagyom, Kakofon. Engedd tovább!

KAKOFON Mit fog szólni a Családtörő Tündér, ha tovább engedem ezt a kisfiút? Egyből elcsap a szolgálatából.

PENTATON Azt nem tudom, mit szól majd a gonosz és ostoba gazdád. De a Családkötő Tündér örülni fog neki.

KAKOFON Mire való a családban a békesség?

PENTATON Mire való a családban a békétlenség?

KAKOFON Szerinted kinek van igaza? Annak, aki azt mondja, hogy a békesség a legjobb, vagy aki azt, hogy a békétlenség.

DANI Nekem még nem volt családom. Nem tudom.

KAKOFON Attól még tudhatod.

PENTATON Nem tudhatja.

KAKOFON Mindenki ki fog veled tolni, ha olyan mafla leszel, mint ez a Pentaton.

PENTATON Mindenki utálni fog, ha olyan ármánykodó leszel, mint ez a Kakofon.

DANI Nincs időm a cívódásotokat hallgatni.

KAKOFON Akkor eredj!

DANI De merre menjek?

KAKOFON Mutatom az utat! Ez vezet a Családkötő Tündérhez.

PENTATON No, azon az úton, amelyikre Kakofon mutat, épp a Családtörő Tündérhez jutsz. Azt javaslom, ezen a másikon indulj el!

KAKOFON Nos, azon az úton jutsz a Családtörő Tündérhez, amelyikre Pentaton mutat.

DANI Melyiknek higgyek?

PENTATON Mindig a békességnek, az a jó.

KAKOFON Mindig a békétlenségnek, mert az az őszinte.

DANI Csak az időt fecsérlem veletek.

KAKOFON Előveszem a baltámat!

PENTATON Ne fenyegezd, úgyis lesz még elég baja a Böfföntő Sárkánnyal és az Elektromos Sziporkahiénával.

KAKOFON Igaz is. Engedjük? Végezzenek vele ők?

PENTATON Engedjük.

KAKOFON Van egy kis baj. Ennek az útnak én vagyok az őre. Nem engedhetem be csak úgy, Pentaton. Nekem el kell számolnom a Családtörő Tündérrel.

PENTATON Tudom, Kakofon, tudom, de tehetnél ez esetben kivételt.
KAKOFON Nem tehetek, nem is teszek. Miért is tennék. Adj valamit azért, hogy a jó útra ráengedjelek.

DANI Nekem semmim sincs.
KAKOFON Akkor hogy akarsz átjutni?
DANI Nem tudom. Bármi áron el kell jutnom a Családkötő Tündérhez.

KAKOFON Miért fontos annyira?
DANI Mert... mert, mi közöd hozzá... na jó, megmondom, hogy eressz már, te szörnyeteg... szeretném, ha nekem is lenne családom...

KAKOFON Marhaság. Civakodások, veszekedések, ki mosogat, ki takarít, ki veti meg az ágyat, ki megy el bevásárolni...
DANI Az lenne a fülemnek a legszebb muzsika.
KAKOFON A fülednek? Hadd látom csak a füledet! Milyen szép füled van. Tudod mit?
DANI Jaj, ne! Sejttem, mit akarsz.
KAKOFON Add nekem a füledet!
DANI Le akarod vágni a fületem?
KAKOFON Hát úgy nézek én ki? Ja, nem látsz. Akkor elmondom, nem úgy nézek én ki. A hallásodat akarom cserébe azért, hogy elindulhass a jó úton.

DANI Meg fogok süketülni?
KAKOFON Ilyen durván is meg lehet fogalmazni. De lesz családod. A süket gyerekeket néha jobban szeretik, mint a jól hallókat.

DANI Pentaton, te jónak látszol... Tényleg nincs más megoldás?
PENTATON Nincs, Dani, itt meghal az én tudományom.
DANI Hát, ha annyira akarsz, Kakofon, vedd el a hallásomat! A tiéd!
KAKOFON Elveszem. Felkészültél? Egy, kettő, három...

Hirtelen irtózatossá válik Dani. Sokáig. Aztán nagy váltással a Böffentő Sárkány és az Elektromos Sziporkahiéna tanyáján vagyunk.

BÖFFENTŐ Emberszagot érzek, Elektromos Sziporkahiéna. Ne legyen Böffentő Sárkány Sámuel a nevem, ha nem emberszagot érzek. De mitől lenne itt emberszag?
SZIPORKA Oda se neki, Böffentő Sárkány Sámuel, én egykettőre elhajtom, ha valóban ember az, kigyújtom a haját, elégetem a ruháját, szikráimmal megvakítom.
BÖFFENTŐ Már hallom is a lépteit.

SZIPORKA Előre megyek, hogy neked ne kelljen fáradnod az elüldözésével, Böffentő Sárkány Sámuel.

BÖFFENTŐ Menj, Elektromos Sziporkahiéna, szikrázd össze, rázd meg, kergesd el a szemtelent.

SZIPORKA Na, itt vagy, virágszálam? Akkor most ezt nézd meg! Szikraeső hull rád... Az ördögbe! Meg sem kottyán neki. Akkor most a ruhagyújtó trükköt dobom be. A betyárját! A szeme se rebben. Akkor most bevetjük a rázó-trükköt. Ennek már hatnia kell!

DANI Jaj! Valami megrázott. Van itt valami? Vagy valaki rázott meg? Van itt valaki?

SZIPORKA Nem látsz a szemedtől?

DANI Valaki megrázott. Kérem, van itt valaki?

SZIPORKA Válaszolj, ha kérdezek. Nem látsz a szemedtől?

DANI Akárki is vagy, ne rázz meg többé, engedj tovább, el kell jutnom a Családkötő Tündérhez.

SZIPORKA Hiszen ez nem lát. Gyere, Böffentő Sárkány Sámuel, itt van egy gyerek, aki nem lát.

BÖFFENTŐ Pedig van szeme.

SZIPORKA És lehet, hogy nem is hall.

BÖFFENTŐ Most ráböffentek, ha megijed, akkor biztosan hall. Böff! Böff! Böff-böff! A szeme se rebben. Olyan süket ez, mint az ágyú. Roppant különös, hogy egy kisfiú itt bóklászik a Nagy Családerdőben, és se nem lát, se nem hall.

DANI Érzem, hogy van itt valaki. Kérem, ne rázzon meg többször, akárki is ön, én egy kisfiú vagyok, akinek a Családkötő Tündérhez kell mennie, és nem ártok senkinek. Nem látok, mert egy gonosz manónak oda kellett adnom a látásomat. *(A szörnyek röhögnek.)* Nem hallok, mert egy másik gonosz manó elvette a hallásomat. *(A szörnyek még nagyobb röhögnek.)* Akárhogyan is, el kell jutnom a Családkötő Tündérhez, mert szeretném, ha nekem is lenne családom.

SZIPORKA Mit vegyünk el tőle, ha tovább engedjük?

BÖFFENTŐ Engedjük tovább, vagy inkább... együk meg?

SZIPORKA Elég baja van már szegénynek, még meg is együk? Elvből nem eszek meg olyan kisgyerekeket, akikről elvették a látást és a hallást. Nem lenne sportszerű. Hát, van neked lelked, Böffentő Sárkány Sámuel?

BÖFFENTŐ Hogy van-e, azt nem tudom, de hogy volt, az biztos. Csak nem használtam semmire. Nyilván elsorvadt. Akkor mit csináljunk vele, ha nem esszük meg?

SZIPORKA Engedjük tovább!

BÖFFENTŐ
SZIPORKA De valamit fizetnie kell azért, hogy tovább engedjük. Vegyük el... mondjuk, a hangját. Mása úgyse maradt már. A ruhája nem ér semmit, meg mindkettőnknek kicsi is, a zsebe láthatóan üres, meg itt amúgy sem mennénk semmire a pénzzel.

BÖFFENTŐ Úgy van. Nem is rossz ötlet, Elektromos Sziporkahiéna. Vegyük el a hangját.

SZIPORKA Elvettem.

BÖFFENTŐ Add ide, befalom, és akkor az ötödik fejemnek is jobb hangja lesz.

SZIPORKA A felét megkapod. A másik fele az enyém.

BÖFFENTŐ Na, mit állsz itt? Menj már! Persze, nem hallja. Lökd rá az útra, aztán menjen isten hírével.

SZIPORKA Na, ereddj már! Szerencsétlen! Se nem lát, se nem hall, se nem beszél.

BÖFFENTŐ Mit fog vele kezdeni az a nyavalyás Családkötő Tündér?

SZIPORKA Az már legyen az ő baja. Gyere, elrágcsálódunk a hangján. *(Röhögnek.)*

Néma csönd, csak Dani tétova lépteinek a hangja. Egyszerre beleütközik a Családkötő Tündérbe.

TÜNDÉR Egy kisgyerek! Hogy kerülsz te ide? Nekem jöttél, ilyenkor illik bocsánatot kérni. Azt mondani, hogy bocsánat. Hallgat. Hozzám jöttél? Én a Családkötő Tündér vagyok... Hallgat. Nem tudsz beszélni? Nem beszél? Hallasz engem? Lehet, hogy nem hall. Látsz engem? Lehet, hogy nem lát. Nekem ütközött. Meg van ijedve. Mit akar ez a kisgyerek? És hogy került ide? Még belegondolni is rossz, ha találkozott a gonosz manókkal, Rombollal, Kakofonnal, és ami a legrosszabb, a Böffentő Sárkány Sámuellel és az Elektromos Sziporkahiénnal... Valamennyi gonosz manó erre ténfergett a minap. Csak nem vették el a látását, a hallását és a hangját? Hogyan tudnám szóra bírni?

SZÍV Asszonyom, ez a kisfiú azért jött el hozzád, hogy segítsd ismét vissza a családjához. A Családkötő Tündér egyszer régen meglátogatta őket, megbabonázta a családi manót, aki megrontotta ennek a gyereknek az anyját, aki beadta őt egy nevelőotthonba, egyszer nem látogatta meg, az intézetis gyerekek bántják és kinevetik szegényt...

TÜNDÉR Ki beszél?

SZÍV Én beszélek.

TÜNDÉR
SZÍV Ki az az én?
Én csak egy szív vagyok, szépséges asszonyom, ennek a kisgyereknek a szíve, akit történetesen Daninak hívnak, és itt lakom a mellkasában, mióta megszületett.

TÜNDÉR Mi történt veled, hogy sem nem lát, sem nem hall, sem nem beszél?

SZÍV Azért, hogy eljuthasson eléd, odaadta a látását Rombol manónak, odaadta a hallását Kakofonnak, a baltás rémnek, és elvette tőle a hangját a behemót Böffentő Sárkány Sámuel és a szörnyű Elektromos Sziporkahiéna.

TÜNDÉR Szegény fiú! És odaadta nekik a tekintetét, a hallását, sőt még a hangját is?

SZÍV Odaadta, annyira szeretné, hogy összekösd ismét a családja szálait. Ezért lemondott mindenről, ami az övé, csak hogy eléd juthasson. Eljutott, és már nem tudja maga elmondani, miért van itt. Ezért beszélek helyette én, bocsásd meg ezt nekünk!

TÜNDÉR Jósága és önfeláldozása meghatotta a szívemet, kedves Szív. Összekötöm a családja szálait, a családi manó szívét visszaállítom a szeretetre, az anyja meg fogja látogatni az intézetben, és hamarosan vissza is fog kerülni a kisfiú a családjába. Most azonnal induljunk, kapjuk el a két szörnyeteg grabancát, talán még nem zabálták föl szegény kisfiú hangját.

BÖFFENTŐ Add már ide azt a hangot, Elektromos Sziporkahiéna, mert kapsz egy maflást! Zabálni akarok!

SZIPORKA Én akarom felzabálni a hangja jobbik felét!

BÖFFENTŐ Ostoba! Honnan tudod, hogy melyik a jobb fele a hangjának?

SZIPORKA Onnan, hogy én akarom a jobbik felét felzabálni a hangjának, vég Böffentő Sárkány Sámuel.

TÜNDÉR Megálljatok, latrok! Már megint a birodalmam határán gárázdálkodtok?

BÖFFENTŐ Ajajaj, a Családkötő Tündér. Ráböffenek, hátha megijed. Böff.

TÜNDÉR Eltakarodj az utamból, otromba állat, mert lesújtalak a varázspálcámmal. És ne bűzölögj itt ezekkel a gusztustalan böffentésekkel, mert elküldelek egy fertőtlenítőbe.

BÖFFENTŐ Nem ijedt meg. Ellenkezőleg, fenyeget. És mi van, ha be is váltja a fenyegetését. Inkább meghunyászkodom. Kedves Tündér, bocsásd meg, hogy rád böffentettem. Többé nem fordul elő.

SZIPORKA

Csak nem ijedsz meg ettől a vacak kis tündértől? Ide nézz. Most rászikrázom az összes elektromosságomat... Meg se kottyán neki. Most megrázom... Jaj! Visszarázott, de még milyen erősen. Az összes sziporkámat ráirányítom, úgy elégetem, mint egy darab papírt... Nem ég el, ellenkezőleg, ő pörkölte le a bundámat. Megadom magam. Mit kívánsz, Családkötő Tündér, miért nem hagysz bennünket békén.

TÜNDÉR
BÖFFENTŐ
SZIPORKA

Elvettétek ennek a kisfiúnak a hangját.

Honnan tudod, hogy mi vettük el?

Ha elvettük, akkor nem is tudta elmondani neked, hogy mi vettük el. Nincs rá bizonyítékod.

TÜNDÉR
BÖFFENTŐ

Van. Elmondta a szíve.

Böffentenem kell. A szíve... Hallod ezt, Elektromos Sziporkahiéna? A szíve elmondta!

SZIPORKA

Hallom. És megszakadok a röhögéstől, Böffentő Sárkány Samuel. A szíve... Beszélő szív! Elhagyom a sziporkáimat, ha ilyeneket mond ez az eszement tündér.

SZÍV

Igen, én mondtam el, hogy mit tettetek vele, szívtelen útonállók.

BÖFFENTŐ
SZIPORKA
SZÍV

Ki beszél?

Hol beszél?

Itt dobogok ennek a kisfiúnak a mellkasában. És ha visszaadjátok a hangját, akkor ismét elhallgatok.

BÖFFENTŐ
SZIPORKA
BÖFFENTŐ
TÜNDÉR

Nem adjuk vissza a hangját.

De nem ám! Épp most akarjuk elfelezni.

És megzabálni....

Nem felezitek el! Nem zabáljátok meg. Azonnal visszaadjátok neki. Különben megharagszom.

BÖFFENTŐ
SZIPORKA
TÜNDÉR

És akkor mi lesz, ha megharagszol? Böff!

Hú, de megijedtünk tőled!

Nem tréfálok. Tőled elveszem a böffentés-tudományodat, tőled meg az elektromosságot. Akkor aztán vége a sziporkázásodnak.

BÖFFENTŐ
SZIPORKA

Mi van, ha nem tréfál, Elektromos Sziporkahiéna?

Ez nem tréfál, Böffentő Sárkány. Amondó vagyok, adjuk vissza ennek a vakarcsnak a hangját.

BÖFFENTŐ
SZIPORKA
BÖFFENTŐ
SZIPORKA

Adjuk vissza. Jobb a békesség. Úgysem volt elég erős hang.

És nem is volt jobb fele, csak rosszabb fele volt.

Adjuk vissza.

Adjuk vissza. Nesze, visszaadtuk.

TÜNDÉR Rendben. Ezzel meg is lennénk. Azt ajánlom nektek, útonálló szörnyceték, hogy táguljatok a birodalmam határáról, mert ha még egyszer találkozunk, nem ússzátok meg épp bőrrel.

BÖFFENTŐ El is megyünk! Olyan helyen egy percig nem maradok, ahol így beszélnek velem.

SZÍPORKA Vár bennünket a Családtörő Tündér! Ő szeret minket.
TÜNDÉR Csak menjete, a ti gonoszságotok az ő birodalmába való. Egyébként, a Családtörő Tündér nem szeret senkit, soha nem is szeretett, és nem is fog szeretni. Épp nektek való az ő jég hideg, gonosz szíve.

BÖFFENTŐ A viszont nem látásra!
SZÍPORKA A viszont nem látásra!
TÜNDÉR Úgy legyen! Most pedig indulj, azaz, induljatok, Szív és gyermek, mert telik az éjszaka, és nektek reggelre el kell hagynotok a Nagy Családerdőt.

SZÍV Köszönjük, Tündér, a jóságodat.
TÜNDÉR Köszönjétek a bátorságotoknak, és az önfeláldozásotoknak. És annak, hogy ez a kisfiú *mert tenni* valamit a családi boldogságáért. Megérdemli, hogy megkapja azt, amikor visszatér az övéi közé.

SZÍV És a látása? És a hallása?
TÜNDÉR Induljatok! Útközben megtudtok mindent.
SZÍV Indulás, Dani!

PENTATON Szégyellheted magad, Kakofon, elvenni egy kisgyerek hallását!

KAKOFON Nem kell nekem a hallása, Pentaton, de megmondtam, nem engedhettem csak úgy a jó útra. Mit szólna a Családtörő Tündér, ha megtudná, hogy átengedtem a jó tündérhez egy kisgyereket, és nem vettem el tőle semmit.

PENTATON De most nem hall! És már a látását is elvették tőle.
KAKOFON Ja, Pentaton barátom, a családnak nagy ára van!
PENTATON Nem vagyok a barátod, Kakofon, és nem is leszek.
KAKOFON Még szép. Valaki jön! Várj, felöltöm a baltás rém alakomat.
PENTATON Ne fáradj, ez csak a kisfiú! Jön vissza. Vajon megtalálta a tündért?

DANI Van itt valaki, érzem! Kérem, engedjenek tovább, én csak egy kisfiú vagyok, aki elindult a Családkötő Tündérhez, de útközben elvették a látását, elvették a hallását, elvették a hangját is, így nem tudott eljutni a tündérhez, és ha eljutott volna is, nem tudta volna neki elmondani, hogy mit akar tőle. Most visszakaptam a hangomat, hogy elmondhassam nektek, vissza kell

jutnom reggelig az intézetbe, ahonnan megszöktem éjjel, mert meg fognak büntetni a szökésért.

PENTATON Szegény.
 KAKOFON A kis hülye! Jól megjárta.
 PENTATON Kakofon! Te tényleg nem sajnálsz, egy kicsit sem?
 KAKOFON Mit sajnálsz rajta? Próbálkozott, nem sikerült neki.
 PENTATON De ha nem sikerült, akkor miért bünteted azzal, hogy elveszed a hallását? Akkor nincs jogod elvenni a hallását! A Családtörő Tündér sem fog megtudni semmit, hiszen nem jutott el a Családkötő Tündérhez.

KAKOFON Kell is nekem a vacak hallása! Van nekem százszor jobb annál. Nesze, visszaadom a hallásodat! (*Ismét az eredeti erdő-zaj-zöreje*)

DANI Megint hallok! De jó, hogy megint hallok! Nem tudom, önök kicsodák, de nagyon jók lehetnek, ha visszaadták a hangomat.

PENTATON Hallod, Kakofon, azt mondták, hogy jó vagy.
 KAKOFON Hallani sem bírom az ilyesmit. Azt ajánlom, tágulj innen, amíg meg nem gondolom magam.

DANI Tágulok, tágulok, azért mégis csak jó ember vagy te, Kakofon... Akarom mondani, jó manó... akarom mondani, baltás rém...

KAKOFON Tűnés!
 PENTATON Igazat mondott a gyerek.
 KAKOFON Elhallgass! A végén még tényleg megjavulok! Abból nem esztek!

PENTATON Siess, Dani, nehogy tényleg meggondolja magát.
 DANI Sietek! Már ahogy tudok, nem látok semmit, folyton megbotlom a gyökerekben, ágakban, a bokrok megvérzik a kezemet... De azért futok...

ROMBOL Nekem jöttél.
 DANI Bocsánat, kihez van szerencsém?
 ROMBOL Rombol vagyok, az erdei manó. Máris fordulj vissza, mert ha még egy lépést teszel, békává változtatlak.

DANI Miért éppen békává, kedves Rombol?
 ROMBOL Nem vagyok kedves. Azért békává, mert ez jutott eszembe. Na, fordulsz, vagy változtassalak?

DANI De hiszen, mi már találkoztunk! Nem emlékszel?
 ROMBOL Lehet. De nem ebben az irányomban. Nekem egyirányú emlékezetem van. Te a másik irányból jöhettél.

DANI Lehet, hogy a másik irányból. Akkor jöttem, most meg megyek.

ROMBOL Hova mész?

DANI Haza. A Családkötő Tündérhez jöttem, de te elvetted a látásomat, Kakofon manó elvette a hallásomat, aztán valaki elvette a hangomat is, így nem találtam meg a tündért, és ha megtaláltam volna, sem tudtam volna neki elmondani, hogy mit akarok, inkább visszafordultam. Haza megyek, vissza kell érnem reggelig az intézetbe, mielőtt felébrednek a gyerekek, különben szökésért megbüntetnek.

GOMBOL Rombol, add vissza neki a látását! Látod, hogy milyen szerencsétlenül járt! Miért bünteted?

ROMBOL Megint itt vagy, Gombol? Már azt hittem, elhagytad az erdőt. Nem adom neki vissza a látását.

GOMBOL De ha nem érte el a célját, megtetted, amivel a Családtörő Tündér bízott meg! Minek tovább büntetni szegényt.

ROMBOL Igazad van. Megtettem, amivel megbízott a Családtörő Tündér. Nesze, a látásod, kisgyerek, de most már pucolj, mert hajnalodik, és ilyenkor nem tartózkodhatnak gyerekek a Nagy Családerdőben.

DANI Látok, megint látok. Te, Rombol, nem is vagy olyan gonosz, mint gondoltam! És milyen fényesség van itt! A sötétség helyén? És ti milyen szépek vagytok, mind a ketten, és milyen méltóságos az arcotok... a termetetek...

ROMBOL Hú, a keserves mennydörgős ménkűbe, nem bírom az ilyesmit hallani! Futás, különben meggondolom magamat!

GOMBOL Igaza van a fiúnak, Rombol, nekem is tetszel... Egy kicsit...

ROMBOL Már csak ez hiányzott... Itt mindenki megőrült... egy kicsit...

DANI Futok, rohanom, hívom a holdparipát, irány az intézet, csak időben visszaérjek, nehogy megbüntessenek... Holdparipa, kerülj elő, máris vigyél az intézetbe!

HOLDHERCEG Siess, Dani, már csak pár perced van az ébredésig!

DANI Sietek... De nem lehetne, csak egy pillantásra még, beugrani édesanyámhoz, a testvéremhez... Csak rájuk nézek... Meg Sajtár Bencéhez, az én drága jó kutyámhoz... hogy megsimogassam azt az okos fejét...

HOLDHERCEG Nem lehet, Dani! Lejárt az időm, engem sem láthatsz többet.

DANI Köszönöm, amit értem tétél. Kár, hogy nem sikerült eljutnom a Családkötő Tündérhez.

HOLDHERCEG Biztos vagy te ebben?

DANI Biztos hát. Se nem láttam, se nem hallottam, még csak beszélni sem tudtam.

HOLDHERCEG És ha a Családkötő Tündér érti a szív beszédjét?
DANI Megint ezzel a szívvel jössz itt! Az én szívem még sosem beszélt! Én legalábbis ezt hallottam.

HOLDHERCEG Lehet, hogy igazad van. Én azért többet bíznék a szívemre a helyedben...

DANI Többet? Majd elgondolkozom rajta... Azt hiszem, megérkeztünk. Hova lettél? Hová lett a holdfényparipa? Ez az ágyam... Hát, úgy látszik, ez nekem nem jött össze... Családkötő Tündér. Rombol, Gombol, Pentaton, Kakofon, Böffentő Sárkány Sámuel, Elektromos Sziporkahiéna... Mennyi marhaság! Hogy gondolhattam egy pillanatig is komolyan, hogy ilyesmi lehetséges... Álmodtam, de álomnak nem volt nagyon rossz, láttam anyát, meg a testvéremet, meg Sajtáros Bencét, a derék kutyát... Persze, ezek se voltak igaziak... Talán csak az a ronda gonosz családmanó volt valódi, mert az aztán rendesen tönkre rontotta az életemet. Aludj még egy keveset, Dani, mindjárt itt a reggel, mehetsz falevelet gyűjteni... Be jó lesz is, istenkém...

NEVELŐTANÁR Egészségetekre a reggelit! Igyekezni, manók, már megérkeztek a látogatóitok. Aki a nevét hallja, az mehet a társalgóba, mert vendége érkezett. Szakály Andris, Csont Bence, Nagy Gábor, Lisztes Csaba...

DANI Hej, ha igaziból eljutok a Családkötő Tündérhez, most én is mehetnék a társalgóba...

NEVELŐTANÁR Kiss Róbert, Jankovics József, Huszka János, Novák János...

DANI Nem is kell, hogy engem meglátogassanak. Smafu az egész, csak álmodtam a Holdherceget, meg a holdfényparipát, meg a Nagy Családerdőt... Szép álom volt, elmúlt, nem fogok bedőlni az ilyesminek többé. Ha nekem nincs családom, akkor nincs családom... azért anya... elhallgass, Dani! Csak nem fogsz elérékenyülni!

NEVELŐTANÁR Kovács Péter, Márton János. Ők mehetnek a társalgóba, a látogatókhoz. A többiek sorakozzanak, indulunk kerti munkára.

DANI Mindig ez a vége. Kerti munka. Persze, a kerti munkában is van jó, a friss levegő, az egészséges testmozgás... A fenét, semmi jó nincs a kerti munkában. Utálom. A látogatás, az jó, de az én édesanyámat fogva tartja a gonosz családi manó... Megint miket fantáziálok... Én megőrültem...

NEVELŐTANÁR Dani!

DANI Tessék, tanár úr, már be is álltam a sorba. Mindig velem van baj...

NEVELŐTANÁR Állj ki a sorból, kisfiam!

DANI Miért álljak ki, tanár úr? Most igazán nem csináltam semmit.

NEVELŐTANÁR Mert látogatód érkezett, kisfiam.

DANI Nekem?

NEVELŐTANÁR Neked.

DANI Nekem? Látogatóm? Kicsoda?

NEVELŐTANÁR Az édesanyád...

DANI Az édesanyám... Futok, szaladok... Akkor mégiscsak igaza volt a Holdhercegnek... de ki beszélt a Családkötő Tündérrel, ha nem én... lehet, hogy mégiscsak a szívem?

NEVELŐTANÁR Tessék? Elvette az eszedet az öröm, Dani fiam?

DANI Azt hiszem, igen. Eljött hozzám... az édesanyám... Talán hozta Sajtár Bencét is...

NEVELŐTANÁR Ki az a Sajtár Bence?

DANI Sokat köszönhetek neki, tanár úr kérem... ő a kutyám... illetve, még nem is az enyém, de majd az enyém lesz, egyszer...

NEVELŐTANÁR A kutyád... Na, szaladj... Teljesen megbolondította ezt a gyereket a boldogság...

DANI Igen. Majd megszokom... ha egyáltalán meg lehet szokni...

Pete György